Diabelski Młyn

Siedzioł nad potokiem Słonym w Gorcak młynorz. Dobrze mu sie powodziło, bo syndy naokoło po dziedzinak nie było jesce młynów. Zbijoł dutki, dokupowoł lasu i gruntów. Gazdówke pobudowoł fajnom z płazów, ino ze ani baby ani dziecisków ni mioł. Jeździł kajsi po świecie, a i do niego przyjezdzali barz dziwni goście w nocy. Nik nie wiedzioł, a i tyz bali sie pytoć fto hań przyjezdzo. Casem cołom noc groła muzyka i hucało w nuku kielo cud. Słychać było śpiewy i chichoty, hale z rania nikogo juz we młynie nie było. Zdarzało sie i tak, ze młynorza i po dwa tyźnie we młynie nie było. Zastępowoł go wte parobek – corny i mrukliwy, co z nikim nie przegodoł ani słowa. Po boisku goniły dwa wielkie i corne psy i ino patrzyły, na kogo sie rucić.